

Erhvervsministeriet

postmar@erst.dk

mescso@erst.dk

jlp@evm.dk

Kommissionens forslag til forordning om privatlivets fred og elektronisk kommunikation

KL har den 10. jan. 2017 modtaget EU-Kommissionens forslag til forordning om privatlivets fred og elektronisk kommunikation i høring fra Erhvervsministeriet.

KL har to overordnede bemærkninger til forordningsforslaget:

- Den digitale udvikling har gjort, at den offentlige sektor, herunder kommunerne, stiller en lang række digitale løsninger til rådighed for borgerne.

KL vil foreslå, at det tydeliggøres i forordningen, at det, at kommunerne stiller disse løsninger til rådighed ikke er ensbetydende med, at kommunerne anses som "udbydere" og dermed er omfattet af bl.a. behandlingsbetingelserne i art. 6 og forpligtelserne i art. 7, 11, 17 om sletning, interne procedurer og information til borgerne om risici forbundet med en given løsning.

Kommunerne stiller fx kommunale hjemmesider til rådighed, hvor borgerne via en mailløsning kan skrive til kommunen samt tilgå digitale selvbetjeningsløsninger. Kommunerne anvender Digital Post-løsningen i kommunikationen med borgerne, afholder møder med borgerne via Skype-løsninger, opretter kommunale Facebook-sider, tilbyder SMS-løsninger, hvor borgerne får besked om hjemkomne biblioteksbøger, afhentning af affald mv.

Forordningen fastslår i art. 2, stk. 1, at forordningen gælder for udbud og brug af elektroniske kommunikationstjenester. Ligeledes fremgår det af art. 3, stk. 1, litra a, at forordningen gælder ved udbud af elektroniske kommunikationsløsninger uanset, om der afkræves betaling for løsningen. Det er KL's vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at forordningen præciserer, hvad der forstås ved "udbydere" af løsningerne. Når art. 3, stk. 1, litra a, præciserer, at det ikke er kommercielle interesser, der afgør, hvorvidt man kan anses som udbyder, giver det anledning til tvivl, hvorvidt forordningen er rettet mod den offentlige sektor også.

I art. 4 redegøres der for forordningens definitioner. Her vil KL derfor foreslå, at begrebet "udbyder" konkret opregnes i art. 4, stk. 1, litra b, hvor der henvises til direktivet om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation.

Dato: 23. januar 2017

Sags ID: SAG-2015-02789
Dok. ID: 2303504

E-mail: LPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3160

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

Dato: 23. januar 2017

Sags ID: SAG-2015-02789
Dok. ID: 2303504

E-mail: LPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3160

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

- Kommissionen meldte i deres pressemeddelelse d. 10. jan. 2017 ud, at forordningsforslaget ville medføre enklere regler om cookies, hvor der ikke vil være behov for samtykke til cookies, som blot har til formål at forbedre internetoplevelsen uden at berøre privatlivets fred. KL se dette afspejlet i art. 8, stk. 1, litra c og d, hvorefter cookies anvendt til "information society services" og "web audience measuring" er tilladt uden krav om samtykke. Dette finder KL fornuftigt, idet kommunerne oplever, at de nuværende regler om cookies er udtryk for unødigt meradministration, som borgerne besværes af, når de besøger de kommunale hjemmesider og bliver bedt om at afgive samtykke.

Kommunernes brug af cookies har til formål at levere en bedre serviceoplevelse for borgerne, fx i forbindelse med brugen af de kommunale selvbetjeningsløsninger, hvor cookies gør borgernes udfyldelse af fx ansøgninger væsentligt lettere. Desuden bruger kommunerne cookies til måling af antal besøgende, og hvordan borgerne navigerer på de kommunale hjemmesider.

Det er imidlertid KL's umiddelbare vurdering, at det kan give udfordringer for borgerne, såfremt borgernes kontrol med cookies i stedet skal styres via standardindstillinger i browsere eller andre applikationer, som der lægges op til i forslagets art. 10. Dels fordi beskyttelsen af borgerens privatliv vil komme til at afhænge af, hvor stor indsigt den enkelte borger har i at opsætte de ønskede sikkerhedsopsætninger. Dels fordi borgeren eventuelt ved en forkert sikkerhedsindstilling vil opleve en forringet serviceoplevelse på de kommunale hjemmesider i forbindelse med anvendelsen af selvbetjeningsløsninger, betalingsløsninger samt NemID – i yderste konsekvens ved, at transaktioner ikke kan gennemføres.

En løsning på dette kunne være, at art. 10 suppleres af krav om, at software skal kunne "genkende" offentlige hjemmesider, fx via certifikater på disse hjemmesider eller lignende. Sådan at de cookies, som er lovlige uden borgerens samtykke, jf. art. 8, stk. 1, litra c og d, og som alene sker mhp. at øge borgerens serviceoplevelse, muliggøres uden borgerens mellemkomst.

Høringsvaret er afgivet med forbehold for politisk godkendelse.

Med venlig hilsen

Pia Færch